

ת"פ 58221/12/12 - מדינת ישראל נגד אהוד בנסטי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 58221-12-12 מדינת ישראל נ' בנסטי

בפני
בעניין: כב' השופט אלון אינפלד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליאת לוי סיגל, פמ"ד

המאשימה

נגד

אהוד בנסטי
ע"י ב"כ עו"ד ניר פוגל

הנאשם

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו **סחיטה באיומים**, עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). במסגרת **הסדר הטיעון** לא הושגה הסכמה עונשית, למעט הסכמה על רכיב הפיצוי שישולם למתלונן בסך 50,000 ₪ ב-10 תשלומים שווים ורצופים. כן סוכם בין הצדדים, כי יוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, כאשר המדינה אינה מחויבת להמלצותיו ובעוד עמדתה היא להטלת מאסר בפועל.
2. על פי **כתב האישום המתוקן**, בו הודה הנאשם, המתלונן, הינו אדם נשוי המשתייך למגזר החרדי. נטען כי המתלונן וחברתו של הנאשם, מ', הכירו באמצעות האינטרנט וניהלו ביניהם קשר טלפוני. במהלך הקשר בין השניים סייע המתלונן למ' במספר הזדמנויות בסכומי כסף שונים לצורך תשלום שכר דירה ורכישת מוצרי מזון לביתה. כך בין התאריכים 5.11.12 ו-7.11.12 העביר המתלונן למ' 1,000 ₪ בכל פעם. בהזדמנות אחרת, ולאחר בקשה נוספת של מ' מהמתלונן לסייע לה בסכום כסף, ביקש המתלונן להיפגש עמה והשניים נפגשו ב****, שם העביר המתלונן למ' 1,500 ₪ ומוצרי מזון שונים. בהמשך לכך ולאחר שהמתלונן סירב לסייע למ' בפעם נוספת, היא ביקשה לשוחח עמו אחרת יסתבר.
3. עוד נטען בכתב האישום המתוקן, כי בתאריך 2.12.12 ולאחר שהקשר בין המתלונן לבין מ' נודע לנאשם, יצר הנאשם קשר עם המתלונן, תוך שהוא מתחזה לחוקר פרטי וביקש להיפגש עמו. במהלך פגישתם הודיע הנאשם למתלונן כי הינו חוקר פרטי אשר נשכר על ידי בעלה של מ' במטרה להתחקות אחריו בשל קשריו עם מ', וכי במסגרת תפקידו אסף חומרים אודות פירוט שיחות בין השניים, הודעות טקסט וצילום פגישתם ב****. במעמד זה ביקש הנאשם מהמתלונן 10,000 דולר עבור החומרים שאסף, תוך שהוא מאיים עליו כי אם לא ישלם סכום זה, הוא יעביר את החומרים לבעלה של מ'. זאת, כאשר חברו הטוב של בעלה משתחרר בקרוב מהכלא, ו"יעשה לו צרות" בגלל קשריו עם מ'. עוד איים כי בעלה של מ' יספר על הקשר

לאביו של המתלונן ולאשתו, יפרסם את מעשיו במגזר החרדי ויכתים את שמו הטוב.

4. בשל איומי הנאשם, העביר המתלונן מיד 3,500 ₪ במזומן לידי הנאשם. בהמשך נסע המתלונן עם הנאשם אל בית העסק השייך למתלונן, שם העביר המתלונן לידי הנאשם עוד 5,000 ₪ במזומן וצ'יק עירבון בסך 40,000 ₪. למחרת, בתאריך 3.12.12 הגיע הנאשם שוב אל בית העסק של המתלונן במטרה לגבות את יתרת דרישתו הכספית, שם מסר לו המתלונן 4,000 ₪ נוספים. במעמד זה המתלונן הבטיח לנאשם כי במהלך הערב ימסור לו סכום נוסף, וכבר באותו היום העביר המתלונן לנאשם 14,000 ₪. בהמשך, יצר הנאשם שוב קשר עם המתלונן, נפגש עמו וקיבל 14,000 ₪ נוספים. עוד באותו היום גייס הנאשם 15,000 ₪ נוספים ומסר אותם לידי הנאשם, תוך שהוא מבקש ממנו בחזרה את צ'יק העירבון שמסר לו. הנאשם השיב לו כי יפגש עמו מחר וימסור לו את הצ'יק ואת זיכרון הדברים שערכו ביניהם.

5. עוד נטען כי למחרת בשעות הבוקר נפגש הנאשם עם המתלונן ודרש ממנו 20,000 ₪ נוספים והמתלונן ביקש אורכה לשם גיוס הכספים. כך, במספר הזדמנויות נטל הנאשם סכומי כסף שונים מהמתלונן. בהמשך חודש דצמבר, נפגש עם המתלונן וקיבל ממנו 4,000 ₪, ובהזדמנות אחרת דרש הנאשם 2,000 ₪ בתמורה לנסיעותיו הרבות. עוד דרש הנאשם 12,000 ₪ נוספים באומרו למתלונן כי בעלה של מ' מאיים כי יכה אותו אם לא יעביר לידיו סכום נוסף. המתלונן שילם לנאשם 3,000 ₪ נוספים והודיע לנאשם כי לא ישלם לו סכומי כסף נוספים עד אשר יחזיר לו את זיכרון הדברים. בעקבות האמור ניתק הנאשם את הקשר עם המתלונן. כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם והטלת האימה מצדו העביר המתלונן לידיו סך כולל של 50,000 ₪.

עמדת שירות המבחן

6. שירות המבחן חיווה דעתו ביחס לנאשם בתסקיר שנכתב בעניינו. עולה ממנו כי הנאשם, כבן 36, גרוש ואב לשלושה ילדים ומצוי כיום במערכת זוגית עם מ'. כבר מגיל 13 החל להתרועע עם חברה שולית והחל לצרוך סמים מסוג קנבואידיים. הנאשם תיאר כי התמכרותו לסמים במהלך השנים הייתה מהירה ואינטנסיבית, כי צרך סמים מסוגים שונים וכי כיום נוהג לצרוך סמים מסוג חשיש כדרך קבע. מעורבותו הפלילית העמיקה כבר מגיל צעיר נוכח השימוש האינטנסיבי בסמים וזאת במקביל להשתייכותו למשפחת פשע. מעורבות זו אף הובילה אותו לשמש כעד מדינה במסגרת אירוע שוד, וכתוצאה מכך נמלט מן הארץ עם רעייתו דאז (להם במשותף שני ילדים), והתגורר בקנדה במשך שמונה שנים.

7. עוד נמסר כי עם חזרתם ארצה פירקו בני הזוג את התא המשפחתי וכיום הנאשם מתגורר עם מ', בת זוגו הנוכחית, להם בת משותפת והם מנהלים עסק משותף. מ' שיתפה את שירות המבחן במערכת היחסים עם הנאשם, בחלוקת התפקידים ביניהם ועל כך שבעת ביצוע העבירה היא לא הייתה מודעת לקשר שהנאשם קיים עם המתלונן. שירות המבחן התרשם מקשר תלותי בין השניים, המתיימר להציג מערכת יחסים אידיאלית.

8. בנוגע למיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הנאשם הודה בביצוע העבירה ושיתף בעובדות המעשה. הנאשם התקשה להתייחס אל האירוע כמשהו מתוכנן וכתהליך אשר נבנה ברצף. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר אמפתיה כלפי המתלונן וכי הרקע למעורבותו באירוע הינו שילוב של גורמים באישיותו ודפוסי התנהגות

עברייניים שאימץ מעברו.

9. שירות המבחן שיקף לנאשם את החשיבות בהשתלבות במסגרת טיפולית, אך הנאשם סירב לכך ומסר כי אינו מעוניין לחדול משימוש בסם. עם זאת, הנאשם הביע רצון להשתלב בתהליך פרטני במסגרת השירות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מאפייני אישיות מניפולטיביים ומתקשה ליתן אמון בגורמי הממסד. כן התרשם כי הנאשם במרבית חייו היה מעורב בפלילים, ניהל אורח חיים שולי ומצא בסם סוג של מרגוע. נוכח האמור, **לא מצא שירות המבחן מקום להמלצה טיפולית בעניינו**. באשר להמלצה לעניין העונש, שירות המבחן לא הסתיר את התלבטותו. מחד, שקל את מאפייני אישיותו של הנאשם, **דפוסים עברייניים מושרשים**, שימוש בסמים ומאידיך שקל את עובדת היותו **עד מדינה** על כל הסכנות הכרוכות בכך בין כותלי הכלא. **במכלול השיקולים דלעיל המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד הטלת מאסר מותנה מרתיע**.

נתוני רקע נוספים וטיעונים לעונש

10. בהמשך לדברי שירות המבחן באשר למעורבותו של הנאשם בעולם הפשע כבר מגיל צעיר והתערותו עם חברה שולית ומשפחות פשע, ראוי להבהיר את הדברים, כפי שהם באים לידי ביטוי **בגיליון ההרשעות של הנאשם**. מתברר כי העבר הפלילי מכביד, אך עיקרו ישן למדי. לחובתו 8 הרשעות קודמות במגוון עבירות אלימות, רכוש וסמים. עיקר העבירות בהן הורשע נעברו בין השנים 1992 עד 1998. לאחר מכן במשך תקופה ארוכה, יחסית, לא נרשמו לחובתו עבירות פליליות (ככל הנראה, נוכח העובדה ששהה 8 שנים בחו"ל בין השנים 2002 ועד 2009 לאחר ששימש עד מדינה). בשנת 2010 הנאשם שב לסורו בכך שביצע עבירת סמים לשימוש עצמי. בהתאם להסכמת הסנגור, הצהירה התובעת על קיומה של עבירת רכוש נוספת משנת 2011 בה הודה הנאשם בבית משפט השלום, אשר לגביה טרם נגזר דינו בעת הטיעון לעונש בתיקנו. הנאשם בעברו אף ריצה מאסר מאחורי סורג ובריאח לתקופה של 24 חודשים, וזאת בגין החזקת סם שלא לצריכתו העצמית.

11. **בת זוגו של הנאשם** שיתפה במכתבה נע/1 את בית המשפט בקשיים שחוהה הנאשם כתוצאה ממעצרו בתיק זה, שנמשך כחצי שנה, ולאחר מכן תקופה נוספת במעצר בית. לדבריה, הנאשם הפיק לקחים מהאירוע ומביע חרטה עמוקה על המעשה. בת זוגו של הנאשם סיפרה כי היא מגדלת ביחד עם הנאשם שלושה ילדים וכעת נושאת ברחמה ילד משותף נוסף. לסיום שבה וביקשה את רחמי בית המשפט על הנאשם, ביקשה להימנע מהטלת מאסר בפועל, וזאת תוך הסכמה לשלם פיצוי כספי.

12. **התובעת** הדגישה בטיעוניה את האלמנטים השפלים שבעבירת הסחיטה באיומים בכלל ואת הנסיבות החמורות שבמעשיו של הנאשם, בפרט, אשר נעברו באופן שיטתי ותוך כדי תכנון ותחכום. כן הדגישה את אופן הניצול של המתלונן שנקלע לסיטואציה של פחד מפני חשיפה ופגיעה קשה בפרטיותו, על כל ההשלכות הנובעות מכך ונאלץ בעל כורחו לספק את הדרישות הכספיות שהציב לו הנאשם. התובעת עמדה גם על הפגיעה בערכים המוגנים, ביניהם הפגיעה בחרות הפרט והשמירה על חופש הפעולה שלו. בשל כל אלה, ובהתאם לפסיקה מטעמה סבורה התובעת כי **מתחם הענישה בנסיבות אלה נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**.

13. התובעת הביעה תרעומת על המלצת שירות המבחן להטיל עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, וציינה את

העובדה שהנאשם במרבית חייו היה מעורב בפלילים, כי כיום הוא משתמש בסמים וכי אינו מעוניין בטיפול.

14. **הסנגור** לא התעלם מחומרת מעשיו של הנאשם ומכיעורו של האירוע. עם זאת, ציין כי התנהגותו של הנאשם נבעה ממניעים של כעס כלפי המתלונן. כן ציין כי אין מדובר בסחיטה שיטתית אלא אירוע נקודתי ולא מתמשך. הסנגור טען גם כי הנזק שנגרם בסופו של דבר הינו נזק כלכלי והנאשם מעוניין בפיצוי המתלונן בסך 50,000 ₪, שזה בבחינת "השבת סכום הגזלה".

15. באשר לנסיבותיו האישיות עתר הסנגור להתחשב בעובדה שהנאשם שימש בעברו כעד מדינה, וכי קיימות השלכות לכך בעת שליחתו לעונש מאסר בין כותלי הכלא. הוא הדגיש את התקופה בה היה נתון במעצר, המהווה לכשעצמה עונש ממשי עבור הנאשם. כן ציין את העובדה שמאז האירוע הנאשם לא הסתבך שוב בפלילים, כי כיום הוא עובד וחיי עם בת זוגו וילדיו, ושניהם ממתינים לילד נוסף. הסנגור טען עוד כי הנאשם מצהיר כי כיום הינו נקי מסמים וכי הוא מוכן להיבדק לשם ההוכחה. בשל כל אלה, **עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.**

16. **הנאשם**, תיאר את מצבו המשפחתי עם בת זוגו הממתינה להולדת ילדם המשותף, את מצבו הכלכלי ואת הסכנות האורבות לו בשל תיוגו כעד מדינה לשעבר, הן בין כותלי הכלא והן מחוצה לו. הנאשם הביע צער על התנהגותו ועל מה שנגרם למתלונן בעטייה, וציין כי כיום הוא עובד בעבודה מסודרת וכי הפסיק את השימוש בסמים.

מתחם

17. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעבירה הנדונה, יש להתייחס תחילה לערכים החברתיים המוגנים שביסודה. העבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק, אשר העונש המרבי שנקצב בצדה עומד על תשע שנות מאסר, נועדה להגן על הערכים של **שמירה על גופו של אדם, ביטחונו, רכושו, חירותו, האוטונומיה שלו וכבודו**. מלבד הפגיעה החמורה **בביטחונו האישי של הקורבן**, טמונה גם **פגיעה במרקם החברתי וביכולת להתנהל כחברה דמוקרטית, החוררת על דגלה עקרונות של חופש וחירות. מדינה מתוקנת אינה יכולה לאפשר לפרט להשיג את מטרותיו תוך הפעלת אמצעי לחץ פסולים, הפוגעים בחירות הפרט או קניינו, תוך איום לפגיעה בכבודו, או בכל איום אחר.**

18. אין צורך להכביר במילים על חומרת מעשיו של הנאשם, המלמדים כי אין מדובר, כטענת הסנגור, באירוע שאינו מתמשך. המדובר במסכת שנמשכה ימים ארוכים, ואין ספק כי, בעיני המתלונן, נראתה תקופה זו ארוכה יותר. כתב האישום המתוקן מתאר התנהגות חוזרת ונשנית של הנאשם במשך מספר ימים, בהם הוא מאיים, מטיל מורא ומפעיל לחצים כבדים על המתלונן לשם סחיטת כספו של המתלונן ממנו. כל זאת, כשהוא פועל בתחכום ובעורמה, בהתחזות לחוקר פרטי, ונוטל מהמתלונן אלפי שקלים פעם אחר פעם. הנאשם סחט מהמתלונן סכום כולל של 50,000 ₪, סכום שאינו מבוטל, המעצים את חומרת האירוע. אולם **עיקר חומרת המעשה אינו מתבטא בסכום שנסחט בפועל, אלא ברשעות הלב, בניצול הציני של חולשת המתלונן, הליכת אימים עליו והפגיעה בחירותו וכבודו**. לפיכך, טענת הסנגור לפיה "בסופו של דבר הנזק שנגרם הוא כלכלי" נדחית, חד משמעית ובשתי ידיים.

19. אין צורך בדמיון רב כדי לשער את תחושת חוסר האונים שאחזו במתלונן שעה שאוים על ידי הנאשם כמפורט

בכתב האיטום המתוקן, מחשש שאיומים אלה יבואו לכדי מימוש. הנאשם במעשיו, ניצל את חולשתו של המתלונן, הנמנה על המגזר החרדי שחשש מהכפשת שמו הטוב בעיני משפחתו ובעיני הקהילה אליה הוא משתייך, על כל המשמעויות המרחיקות לכת המשתמעות מכך. סכומי הכסף שנכון היה המתלונן לשלם מעידים על עוצמת המצוקה בה היה שרוי. ואכן, בלית ברירה ומתוך כניעה ללחצים שהנאשם הפעיל עליו, נענה המתלונן לדרישותיו מתוך תקווה שהללו ייפסקו לאחר שהנאשם יקבל את מבוקשו. אולם, כפי שהניסיון מלמד, כאשר הקורבנות הנסחטים נענים לדרישות ומספקים את דרישותיהם התאוותניות של הסוחטים, אין הם מסיימים בכך את מעשה הסחיטה. הכניעה האחת פותחת פתח לדרישות נוספות, ותקוות הנסחט כי הסיוט נגמר, נכזבת פעם אחר פעם. גם במקרה דנן, דרישותיו של הנאשם היו חסרות רסן ונראה כי עצם היענות המתלונן אך הגבירה את תאבונו להמשיך ולסחוט ממנו סכומי כסף נוספים. כך, מעבר לנזק העיקרי, בפגיעה החמורה במתלונן, נגרם גם נזק ממון.

20. בפסיקה נכתב רבות על חומרת עבירת הסחיטה באיומים, כיעורה, שכיחותה, הקושי בחשיפתה והסבל הרב של קורבנותיה. כך בע"פ 7083/12 **מדינת ישראל נ' כהן** (מיום 2.12.13) נכתב כי "סחיטה באיומים היא נגע החותר תחת יסודותיו של קיום אנושי הוגן, וזורע בנסחט פחד ואימה... נזכור כי תווית העונש שקבע המחוקק לסעיף 428 לחוק היא תשע שנות מאסר, מקום שבו הושגה מטרת הסוחט".

21. ב"כ בצדדים הפנו לפסיקה מטעמם. עיקר הפסיקה אינה מהעת האחרונה באופן הכולל התייחסות למתחמי ענישה בעבירה הנדונה כמצוות תיקון 113 לחוק. במקרים שהוגשו מטעם התובעת נקבעו בגין העבירה של סחיטה באיומים בנסיבות כאלה ואחרות עונשי מאסר שנעו בין 24 ל-40 חודשי מאסר בפועל. בפסיקה זו ניתנה התייחסה לחומרת העבירה בה נוהגים הנאשמים בבריונות כלפי הקורבנות הנסחטים, והובהר שיש להילחם בתופעה באמצעות הטלת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. כך, בע"פ 1106/11 **מדינת ישראל נ' תום וקנין**, מיום 29.6.11 הוחמר עונשו של הנאשם מתשעה חודשי מאסר בפועל לשנתיים וחצי בגין מספר עבירות של סחיטה באיומים שנעברו ביחד עם שותפו לעבירה.

22. התובעת הפנתה בנוסף לגזר דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה, במסגרת ת"פ 58275-12-12 **מדינת ישראל נ' יונתן נחמני**, מיום 12.6.14 (מפי כב' השופט י' עדן), בו הורשע הנאשם בשני אישומים של סחיטה באיומים, כאשר באופן מתוחכם התחזה בשתי הזדמנויות לבעלים של משרד חקירות וסחט באיומים אנשים דתיים-חרדים אשר בילו במועדוני לילה בתל אביב. הנאשם דרש מהם לשלם לו כספים בתמורה לכך שימנע מלספר אודות מעשיהם לבני משפחותיהם. בית המשפט התייחס לחומרת האירועים ולאחר סקירת הפסיקה קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד משני האירועים אשר בוצעו בשיטת פעולה דומה נע **בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. סיכומו של דבר נדון הנאשם שם בגין מעשיו אלה ל-4.5 שנות מאסר בפועל.

23. הסנגור הפנה אף הוא לפסיקה שברובה ניתנה בטרם הוחל תיקון 113 לחוק. במקרים שהוגשו מטעמו נגזרו על הנאשמים בעבירה הנדונה עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. כך למשל, בע"פ 2967/10 **מרטין פנטו נ' מדינת ישראל**, מיום 5.10.10 דרש המערער שהינו בנה של המתלוננת כי תעביר אליו סכומי כסף על רקע חובות הימורים. משלא נענתה, שבר חפצים בביתה וגרם לנזק במטרה להניעה לשלם לו. בעקבות מעשים אלה נתנה לו המתלוננת 30,000 ₪. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון הדגיש כי בית המשפט המחוזי "הקל באופן משמעותי" בעונש זה, על

רקע הנסיבות החריגות של המעשה ודחה את ערעור הנאשם, שהיה ללא כל עבר פלילי. לא היה ערעור מטעם המדינה. הסניגור הפנה גם לת"פ 33861-01-13 **מדינת ישראל נ' מנזל**, מיום 27.10.13 (בית המשפט המחוזי נצרת, מפי כב' השופט ד' צרפתי) שם נדון הנאשם בגין עבירה של סחיטה באיומים. הנאשם, אשר פוטר מעבודתו בתחנת דלק שבהנהלת המתלונן, התקשר למתלונן, קילל אותו ואיים עליו שיביא לו את מפתחות תחנת הדלק, אחרת יפגע בו, וזאת בשתי שיחות טלפון בהפרש של מספר דקות. המתלונן מיד יצר קשר עם המשטרה. נקבע כי מעשיו של הנאשם הינם **ברף הנמוך של מדרג החומרה** בעבירות הסחיטה וכי העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם. במכלול השיקולים בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין הטלת של"צ לצד מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל.

24. למותר לציין כי בעניינו של הנאשם דנן, בניגוד לאותם מקרים, אירוע הסחיטה היה במדרג חומרה בינוני-גבוה, כפי שבא לידי ביטוי בעצמת הסחיטה, באינטנסיביות בה פעל הנאשם וכפי שהדברים משתקפים בסכומים הגבוהים שנאלץ המתלונן להעביר לנאשם. אין בעניינו נסיבות מיוחדות המצדיקות הקלה מיוחדת, למעט מעמדו של הנאשם בבית הסוהר, אשר תידון בהמשך.

25. עולה, אפוא, כי מדיניות הענישה בעבירה של סחיטה באיומים כוללת קשת רחבה של עונשים, וזאת נוכח קשת רחבה של מעשים הנופלים תחת עבירה זו. בעת **מיקום המעשים של הנאשם במדרג החומרה של מעשי סחיטה באיומים**, עלינו לבחון גם את משמעות האיום שעמד ביסוד הסחיטה. מחד גיסא, יש לזכור כי האיום במקרה זה לא היה איום בפגיעה בגוף של הנסחט או בני משפחתו, האיום גם לא בוצע על ידי הדגמה קונקרטי (כגון מעשי אלימות או פגיעה ברכוש, כפי שנעשה במקרים מסוימים). מדובר היה "רק" באיום מפני הנזק היכול להיגרם מפגיעה בשמו הטוב של הנאשם. מאידך גיסא, אין להמעיט במשמעות הפגיעה בשם הטוב. ראשית, כאמור, עצם נכונות המתלונן לשלם סכומים גבוהים מאוד למנוע הדבר, מראה עד כמה הייתה הפגיעה האפשריות בו משמעותית. מעבר לכך, האיום בעשיית מעשה שיש בו כדי להביא להתפרקות משפחה, נידוי חברתי, פגיעה במעמד ילדי הנפגע וניתוקו, עם או בלי משפחתו, מצינורות החיים כפי שהכירם, הוא איום כבד משקל מאוד.

26. **סיכומו של דבר**, ובהצטברות מכלול השיקולים שצוינו לעיל, ביניהם מדיניות הענישה הנוהגת כפי שהוצגה על ידי ב"כ הצדדים, הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת האירוע הקונקרטי על כלל נסיבותיו, אופן הפעולה של הנאשם, מידת הלחץ, טיב האיומים ועוצמתם, השיטתיות, התחכום ואף בשים לב לסכום שנגזל, ולאחר עיון במתחמים שנקבעו בבית המשפט העליון וכן בבית משפט זה במקרים דומים (בתיק 4461-04-13, ובתיק 58275-12-12 - שניהם אירועים מעט חמורים יותר) יש מקום לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף פיצוי משמעותי.

ענישה בתוך המתחם

27. באשר לנסיבות הרלוונטיות לעניינו של הנאשם, שאינן נוגעות לביצוע העבירה והמפורטות בסעיף 40יא' לחוק, הרי שיש לזקוף לזכותו של הנאשם את **ההודאה באשמה ואת נטילת האחריות** מצדו שחסכו זמן שיפוטי יקר. אין חולק כי מדובר בשיקולים משמעותיים מבחינה מערכתית. יש לקוות כי החרטה של הנאשם כנה, אם כי הדבר מוטל בספק נוכח התרשמות שירות המבחן בדבר העדר אמפתיה מצד הנאשם כלפי המתלונן. לקולה יש לשקול גם את **נסיבות חייו הקשות** של הנאשם אשר השפיעו על גיבוש זהותו

העבריינית, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. משקל נוסף לקולת העונש יש בתקופה בה היה הנאשם **נתון במעצר** מאחורי סורג ובריה המהווה לכשעצמה עונש ממשי כלפי הנאשם. כן יש לזקוף לזכותו כי מאז האירוע (בערך כשנה וחצי) הנאשם **לא שב להסתבך בעבירות נוספות**.

28. אולם יש לזכור כי לנאשם **עבר פלילי של ממש** אותו החל לצבור כבר מגיל צעיר כאמור לעיל, שעיקרו ישן אך ההרשעה בעבירת רכוש, עם עבירה זו, יש בהם כדי ללמד כי הנאשם אינו "משוקם". הדבר גם עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן כי מדובר באדם בעל דפוסי עבריינות מושרשים, התרשמות שיש ליתן לה משקל של ממש. משקל כלשהו, פחות בהרבה, יש ליתן להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם **משתמש עקבי בסמים** וכאמור בתסקיר הוא אינו מעוניין לחדול מכך. הצהרתו של הנאשם מפיו ומפי בא כוחו במהלך הטיעונים לעונש, כי אינו צורך עוד סמים, לא הוכחה בכל דרך. אולם, תיק זה אינו מתקשר לעניין הסמים, ולפיכך משקל הרכיב הזה, כך או כך, הוא שולי.

29. לקחתי בחשבון גם את מכתבה הנוגע ללב של בת זוגו של הנאשם. אכן, מחיר כבוד משלם העבריין, ומחירים כבדים משלמים גם בני משפחתו, למרבה הצער. הקושי המשפחתי הוא חלק אינהרנטי מהטלת מאסר בפועל. אכן, יש לקשיי המשפחה משקל מסוים, אך גם עניין זה אינו יכול להכריע הכף נגד מאסר בפועל. הדברים נכונים במיוחד לאחר תיקון 113, כאשר מתחם הענישה מוגדר על ידי המעשה, ואין מאזנים עוד את חומרת המעשה מול הנסיבות האישיות.

30. הסנגור ביקש להימנע מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה בשל ההשלכות הקשות שיתלוו למאסר נוכח העובדה שהנאשם הינו עד מדינה לשעבר, על כל הסכנות שעלולות לארוב לו שם. נראה כי גם שירות המבחן נמנע מהמלצה על עונש מאסר שירוצה בין כותלי הכלא מאותה הסיבה. אכן, אין חולק, כי הנאשם בהיותו עד מדינה לשעבר חשוף לסכנות מפני אלה שירצו לפגוע בו. עם זאת, אין הדבר יכול להוות חסינות מפני הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם. מעבר לכך יצוין כי הנאשם בעצמו תיאר כי גם מחוץ לכותלי הכלא הוא חשוף להתנכלויות כאלה ואחרות שכמעט עלו לו במחיר חייו, אם כי לפני שנים לא מעטות. מכל מקום, ככל שיש סכנה, הרי שזו אורבת גם מחוץ לבית הסוהר. יוזכר, כי אסירים רבים מעורבים בסכסוכים כאלה ואחרים עם אסירים אחרים בין כותלי הכלא, והדברים מקבלים מענה באמצעות רשויות שב"ס, על ידי הפרדות שונות. מכל מקום, מעשיו של הנאשם חמורים ומחייבים הטלת ענישה מוחשית לתקופה ממושכת. לפיכך, שיקול זה יילקח בחשבון, אך בוודאי שאין לו משקל מכריע בעמדת שירות המבחן והסנגור.

31. **סיכומו של דבר**, בשים לב למכלול השיקולים, עברו הפלילי של הנאשם וההתרשמות השלילית של שירות המבחן מחד גיסא, נתוניו האישיים של הנאשם, קשיי משפחתו, ובעיקר ההודיה והחיסכון בזמן שיפוטי מאידך גיסא, **נראה שיש להטיל על הנאשם עונש שהוא בקרבת קו האמצע בין הצד התחתון של המתחם לצד העליון, עם נטייה לצד התחתון**.

32. לעניין **הפיצוי לנפגע**, מעיקר הדין ראוי היה להורות על סכום שיפצה בגין הנזק המלא, או לפחות חלקו המשמעותי, ולא רק בגין נזק הממון. אולם, בשים לב לכך שמדובר בהסכמת שני הצדדים, במסגרת הסדר טיעון, אין מקום לחרוג מהמתווה המוסכם.

התוצאה

33. נוכח כל האמור, הנאשם נדון לעונשים הבאים:

- א. **24 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 16.12.12 עד 8.4.13.
- ב. **10 חודשי מאסר על תנאי** למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא, שלא יעבור עבירות סחיטה או שוד, בכוח או באיומים, או כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם, מסוג פשע.
- ג. **5 חודשי מאסר על תנאי** למשך שנתיים מיום שחרורו מהכלא שלא יעבור עבירות איומים או שיש שבהן רכיב של איומים (למעט שוד או סחיטה הנכללים לעיל); עבירות אלימות פיזית כלפי גופו של אדם מסוג עוון; או כל עבירות נגד רכושם של אחרים מסוג עוון או פשע (למעט שוד או סחיטה הנכללים לעיל, ולמעט החזקת רכוש החשוד כגנוב).
- ד. **הנאשם יפצה את הנפגע בסך של 50,000 ₪**. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 1.9.14. המדינה תעביר את פרטי הנפגע למזכירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ד, 07 יולי 2014, בנוכחות הנאשם, ב"כ עו"ד פוגל, והתובעת עו"ד לוי סיגל.